

Signalsystemet har vært nødvendig for å sikre flokkens overlevelse og er på mange måter hundens livsforsikring. Det er et universelt språk, og flere arter kan kommunisere sammen med liknende språk. Hundene bruker også dette språket til å kommunisere med oss mennesker.

Signalene

Signalene er ulike former for kroppsspråk, og består i grove trekk av dempende og avstandssøkende signaler. De dempende signalene er signaler hunden bruker for å vise andre at den er vennlig innstilt, eller de brukes til å dempe eller roe ned seg selv, andre eller en situasjon.

Felles for dem er at hunden enten er høflig eller ønsker å unngå ubehag eller konflikt.

Hvis de dempende signalene ikke blir respektert og imøtekommet, vil hunden måtte forsterke sin kommunikasjonsform, for å bli hørt.

Den vil da måtte gå over til å bruke avstandssøkende signaler som f.eks. stirre, bjeffe, knurre, bite m.m. En hund som ofte ikke blir møtt på de dempende signalene, vil kunne få svekket eller miste språket sitt. Det er ikke uvanlig at hunder der omgivelsene ikke responderer på deres språk, utvikler ulike former for depresjon, frykt, aggresjon, eller annen problemadferd.

30 dempende signaler

Det finnes minst 30 dempende signaler. Noen av dem er:

Snu hodet bort og/eller se vekk – hunden viser at den ikke vil konfrontere eller invitere til noe.

Myse eller blunke – brukes ofte vekslende.

Slikke snute – foregår raskt og kan ofte være vanskelig å se, brukes i mange forskjellige settinger og variasjoner.

Å filme hunden i hverdagslivet kan hjelpe deg å se språket, og lære mer, om både hunden din og språket dens.

Riste seg - sees ofte i etterkant av en ubehagelig situasjon eller møte.

Klø seg – sees også ifbm. stress eller allergi.

Gjespe – kan også ofte sees ifbm stress.

Snuse i bakken – avleder seg med å snuse, demper omgivelsene, kamuflerer usikkerhet, ofte undersøker hunden omgivelsene mens den later som den er opptatt av å snuse.

Gå i bue – når to hunder møtes vil de som regel gå ut i en bue, for så å nærme seg hverandre etterpå hvis de ønsker. Å gå rett imot kan oppleves som truende. Det er viktig at hunden får gå i bue (unnvike) når den ønsker det, og i møte med ting den synes er skummelt, f.eks. passere mennesker, andre hunder eller gjenstander. Slik forebygges utagerende adferd, og frykt aggresjon dempes.

Det kan være livsviktig for en hund at menneskene kan forstå og imøtekomme de dempende signalene.